

محکوم؛ همراه بار یتیم یکتواخت و تکراری

■ گروه فرهنگ و هنر - سریال «محکوم» تازه‌ترین محصول شبکه نمایش خانگی است که با پرچم‌داری چهره‌های آشنا و تیمی مشترک با «زخم کاری» وارد میدان شده و از همان تیتراژ ابتدایی، به‌شکل بی‌شرمانه‌ای یادآور همان اثر است. این یادآوری فقط یک الهام‌گیری ساده نیست، بلکه کپی برابر اصل است؛ از قاب‌بندی و رنگ‌بندی گرفته تا میزانش‌ها، حتی نوع نماهای مدیوم‌شات و موسیقی پس‌زمینه. انگار قرار بوده همان فضای تلخ، خشن و پر از چاقوکشی و نگاه‌های پر از کینه را دوباره ببینیم، فقط با یک اسم جدید و داستان بازنگاری‌شده.

بیست و اکتش‌هایی به‌غایت بی‌تفاوت دارند؛ انگار در یک سیاره دیگر زندگی می‌کنند. نه دلواپسی مادرانه‌ای وجود دارد و نه خشم و ناراحتی از این حجم رفتار غیرعادی. دیالوگ‌هایی که رد و بدل می‌شود، به حدی بی‌جان است که گویی بازیگران در حال تمرین یک متن خام و اولیه‌اند. این بی‌تفاوتی احساسی و ضعف در ساندن لحن، حتی با حضور بازیگران شناخته‌شده هم توی ذوق می‌زند. سساره بیات در این سریال به‌وضوح پس‌یکی از بدترین بازی‌های کارنامه‌اش را ارائه داده. قرار بوده یک مادر نگران، مهربان و در عین حال تحت‌فشار را ببینیم، اما نتیجه‌ی زن‌است که تمام حس و حرارتش را از دست داده دیالوگ‌ها را بی‌روح می‌گوید و حتی وقتی باید لطافت مادرانه یا عصبانیت را روی صورتش ببینیم، هیچ تغییر ظاهری محسوس وجود ندارد. مشکل اینجاست که او همان استایل بازی گذشته‌اش را بدون به‌روزرسانی تکرار می‌کند.

بزرگ‌ترین ضعف سریال شاید همان نقطه ساخت بحران‌ها باشد. وقتی قسمت اول را می‌بینیم، متوجه می‌شویم که نقطه عطف پایان اپیزود، روی یک اتفاق احمقانه و بدون زیربنای منطقی نباشد. این

مشکل بزرگ این شباهت آنجاست که «زخم کاری» هم با وجود پریازدید بودن‌اش، در همان فصل اول نشان داد که از نظر منطقی داستانی و شخصیت‌پردازی جای بحث دارد. حالا «محکوم» آمده تا همان مسیر را برود اما با انسجام کمتر و خلاقیت نزدیک به صفر. کافی است چند دقیقه از قسمت اول را تماشا کنید تا متوجه شوید نویسندگان به جای خلق موقعیت، منتظر اولین بهانه هستند تا یک بحران بی‌منطق ایجاد کنند و سریال را به جلو ببرند.

شخصیت‌پردازی به معنای واقعی کلمه مشکل دار است. پسر جوان داستان - که باز ادواج مادرش مخالف است - از همان شروع به‌شکل اغراق‌آمیزی «خل» و بی‌منطق معرفی می‌شود. به جای اینکه دلایل مخالفتش را در قالب دیالوگ یا تجربه‌های گذشته ببینیم، نویسنده از همان سکانس‌های اول مهر «روانی» را به پیشانی شخصیت می‌چسباند. او بی‌دلیل سر و صدا می‌کند، ماشین می‌شکند، اسپری می‌پاشد و حسابی جولان می‌دهد، اما هیچ توضیحی در مورد ریشه این رفتارها داده نمی‌شود.

در مقابلش، مادر و همسر آینده‌اش (با بازی آقای تهامی و سساره

گروه فرهنگ و هنر - خبر برگزاری کنسرت

خیابانی همایون شجریان علی‌رغم لغو آن، فضای مجازی و از جمله توئیتر را به دو قطب مخالف و موافق تبدیل کرد. از جمله کسانی که می‌شد در قطب مخالف مشاهده کرد سلطنت‌طلبان خارج از کشور بودند. کسانی که عقیده داشتند احتمال لذت بردن ساکنان ایران از کنسرت خواننده محبوب‌شان، تا زمان ادامه پیدا کردن سیاست‌های موجود، به معنای هم‌سویی با این سیاست‌هاست. کسانی که این روزها احتمالاً می‌توان در میان خیل شش هزار نفره استقبال‌کنندگان از کنسرت بهنام بانی در آمریکا و در حال لذت بردن از کنسرت این خواننده پاپ ایرانی دیدشان.

کنسرت خیابانی لغو‌شده همایون شجریان که سیدعباس صالحی در حیطه‌یادداشت دولت در مورد احتمال برگزاری‌اش ابراز امیدواری کرد، نه فقط یک رویداد فرهنگی صرف که رویدادی با رنگ‌وبوی سیاسی نیز بود. از زمانی که همایون شجریان در نشست خبری از برگزاری این کنسرت خبر داد تا هنگامی که از لغو آن در صفحه اینستاگرامش نوشت (دهم تا دوازدهم شهریورماه) فضای مجازی، به‌ویژه توئیتر به عرصه‌ی اظهار نظر در این مورد بدل شد. آن‌طور که از برآورد کارشناسان رسانه برمی‌آید در طول این مدت، دو گروه یکی سلطنت‌طلب‌ها و دیگری پایداری‌چی‌ها مخالفان سرسخت رخ دادن این اتفاق

خاطره شدن آرزوها در لس آنجلس آمریکا

بهنام بانی، خواننده موسیقی پاپ ایرانی که این روزها در آمریکا به سر می‌برد، آن‌طور که در آخرین پست صفحه اینستاگرامش نوشته قرار است شنبه پنجم مهرماه، (۲۷ سپتامبر) در شهر سن‌خوزه روی صحنه برود. او که پیش‌تر، در سالن پیکاک روی صحنه رفته بود از «خاطره شدن آرزوها در لس آنجلس آمریکا» نوشت و این که «هرچه از انرژی کنسرت پیکاک لس آنجلس بگویم کم گفته‌است.» انرژی‌ای حاصل حضور شش هزار نفر که در ویدئوهای منتشر شده از کنسرت بهنام بانی نیز قابل مشاهده و جالب توجه است. همان‌طور که بخشی از نظرات کاربران شبکه‌های اجتماعی از جمله توئیتر فارسی در این زمینه جالب توجه است. از جمله کاربری که چنین نوشته بود: «۶ هزار ایرانی در لس آنجلس به کنسرت بهنام بانی رفتند، نوش جانشان، همه مردم جهان دلشان خوش باشد اما این شادی فقط برای آن‌ها حلال نیست، کسی که بر خلاف لس آنجلسی‌ها حق انتخاب چندانی هم ندارد، حق دارد به کنسرت برود و کسی از گوشه و کنار جهان تحقیرش نکند و نگوی پس حق شما، موشک و همین جمهوری اسلامی است.»

کاربر دیگری در همین مورد نوشت: «بهنام بانی در بهنام بانی کنسرت داشته باشد به کنسرتش می‌روند ولی همایون شجریان داخل ایران برای مردم کنسرت برگزار نمی‌شود مزدور نظام.» کاربری دیگر نیز به این نکته اشاره کرد که: «یک نفر فحش را کشیده بود به ملت که می‌خواهند بروند کنسرت همایون شجریان که حکومتی است آن هم در این شرایط استوری‌اش در کنسرت بهنام بانی در

چرا شرکت در کنسرت بانی و صادقی خوب است ولی شجریان نه؟!؟

لس آنجلس کنسرت گذاشته است و در یک سانس ۶

هزار نفر در آن شرکت کرده‌اند. بعد همین‌ها می‌گفتند چرا مردم ایران می‌خواهند به کنسرت رایگان همایون شجریان یا کنسرت سیروان خسروی بروند؟

نظر کاربری دیگر در این مورد چنین بود: «حاضریم شرط‌بندی کنم نصف آن‌هایی که در لس آنجلس به کنسرت بهنام بانی رفتند، هفته پیش در حال فحش دادن به شجریان و آن‌هایی بودند که به کنسرت سیروان خسروی رفتند.»

به عقیده کاربری دیگر نیز: «ایرانی‌های خارج از ایران کنسرت بهنام بانی را سولداوت می‌کنند ولی به هر قدمی که ایرانی‌های همین‌جاست برمی‌دارند می‌گویند پروژه.»

کاربر دیگری هم نوشت: «براندازهای خارج از کشور بهنام بانی کنسرت داشته باشد به کنسرتش می‌روند ولی همایون شجریان داخل ایران برای مردم کنسرت برگزار نمی‌شود مزدور نظام.»

کاربری دیگر نیز به این نکته اشاره کرد که: «یک نفر فحش را کشیده بود به ملت که می‌خواهند بروند کنسرت همایون شجریان که حکومتی است آن هم در این شرایط استوری‌اش در کنسرت بهنام بانی در

لس آنجلس کنسرت گذاشته است و در یک سانس ۶

هزار نفر در آن شرکت کرده‌اند. بعد همین‌ها می‌گفتند چرا مردم ایران می‌خواهند به کنسرت رایگان همایون شجریان یا کنسرت سیروان خسروی بروند؟

نظر کاربری دیگر در این مورد چنین بود: «حاضریم شرط‌بندی کنم نصف آن‌هایی که در لس آنجلس به کنسرت بهنام بانی رفتند، هفته پیش در حال فحش دادن به شجریان و آن‌هایی بودند که به کنسرت سیروان خسروی رفتند.»

به عقیده کاربری دیگر نیز: «ایرانی‌های خارج از ایران کنسرت بهنام بانی را سولداوت می‌کنند ولی به هر قدمی که ایرانی‌های همین‌جاست برمی‌دارند می‌گویند پروژه.»

کاربر دیگری هم نوشت: «براندازهای خارج از کشور بهنام بانی کنسرت داشته باشد به کنسرتش می‌روند ولی همایون شجریان داخل ایران برای مردم کنسرت برگزار نمی‌شود مزدور نظام.»

کاربری دیگر نیز به این نکته اشاره کرد که: «یک نفر فحش را کشیده بود به ملت که می‌خواهند بروند کنسرت همایون شجریان که حکومتی است آن هم در این شرایط استوری‌اش در کنسرت بهنام بانی در

طراحی شده‌اند تا صرفاً پر هیجان به نظر برسند.

در پایان، باید گفت که «محکوم» نه تنها در مقام یک اثر مستقل حرفی برای گفتن ندارد، بلکه حتی در قامت یک ارجاع یادای دین به «زخم کاری» هم موفق نیست. بازی‌های ضعیف، دیالوگ‌های بی‌جان، بحران‌های ساختگی و فضای بصری تکراری، همه به این نتیجه ختم می‌شود که سریال، فرصت‌های داستانی و بازیگری‌اش را هدر داده. شاید مخاطبانی که به دنبال همان فضای خشن و پر کشمکش «زخم کاری» هستند، چند قسمتی پای تلویزویون بمانند، اما بعید است این وفاداری دوام طولانی داشته باشد. «محکوم» بیش از هر چیز، مجوس همان فرمول کهنای است که سال‌هاست در شبکه نمایش خانگی جولان می‌دهد؛ فرمولی که در نهایت محکوم به شکست است.

کانادا نیز مورد استقبال قرار گرفته است. سوال اصلی این‌جاست که چرا شرکت در کنسرت‌هایی چون کنسرت بهنام بانی و رضا صادقی که بدون شک با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حال برگزاری است همدستی با سیاست‌هایی که متنفذ آیم به حساب نمی‌آید اما در مورد کنسرت خیابانی همایون شجریان چنین است؟ و آیا مخالفان خارج‌نشین برگزاری کنسرت همایون شجریان در میدان آزادی از عهده پاسخگویی به این سوال برمی‌آیند یا خیر؟

آغاز فروش پروازهای

هواپیمایی معراج

دوشنبه و جمعه هر هفته

تهران. قشم. تهران

سه شنبه، چهارشنبه و جمعه هر هفته

تهران. کیش. تهران

خرید آنلاین از www.booking.ir

مناسب ترین قیمت

021-8586

www.booking.ir

bookingirtravel

bookingirtravel

مسیر پروازی کیش - دبی - کیش

روابط عمومی و امور بین الملل

شرکت هواپیمایی کیش

جهت درج آگهی ثبت شرکتها در روزنامه محلی اقتصاد کیش

به نشانی: روبروی دادگستری قدیم کیوسک احمد نیک پور مراجعه فرمائید

۰۹۳۴۷۶۸۰۹۷۷